

IV ДЪЛЪ.

Изъ българска та историѧ.

ОТЪ КЪДЪ СА СЕ ЗЕЛИ БЪЛГАРЕТИ.

Ми всички, било селане или граждане, било занаятчии или търговци, било учени или неучени, било бълци или духовни, ако и да имами разлика въ живѣяне то, отечеството ни е едно, говоримъ единъ езикъ и съставяваме единъ голѣмъ родъ, който се вика българский народъ. И както на всякого отъ насъ се иска да знае за скѣпни ти си прѣминали години, така всички трѣбова да знаемъ и за скѣпни ти прѣминали години отъ живота тѣ на цѣлий българский народъ. За прѣминалото това врѣме, въ което са ставали различни случки съ нашити прѣдѣди и се е измѣнилъ тѣхний животъ, приказова ни българска та историѧ.

Както човѣкъ слабо помни живота тѣ отъ дѣтински ти си години, така и на единъ кой да е народъ испрѣвни ти му историчьски години отъ неговий животъ се криетъ въ чьренъ мракъ. За наший народъ ми знаемъ само това, че той въ най-старо врѣме не е живѣлъ като отдѣленъ народъ, а е съставялъ само една часть отъ единъ голѣмъ народъ, *словѣнскій*, който отъ послѣ се раздѣлилъ на нѣколко народи, отъ които единъ е и българский. Прѣди да се раздѣли на части словѣскій народъ не живѣлъ въ наша та часть на свѣтъ тѣ, а на истокъ отъ нея, въ Азия. Тамъ живѣли първень и други народи, които по-на-прѣдъ отъ словѣнскій народъ се прѣселили въ Европа и захванали западна та ѧ страна. Словѣне ти, кога се прѣселили въ Европа, нашли западна та ѧ часть вече населена, та затова се заселили въ источна та ѧ часть. И така словѣне ти оште въ старо врѣме захванали всички та источна часть на Европа, сир.